

РЕШЕНИЕ

№ 27136

гр. София, 06.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 80 състав, в
публично заседание на 14.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Виржиния Петрова

при участието на секретаря Цветелина Заркова, като разгледа дело номер **13605** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156-161 от Данъчно –осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба от „Лиона“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], вх.Г, ет.3 представлявано от управителя Х. В. И., чрез адв. Г. М. –сътс съдебен адрес- [населено място], [улица], ет.1, офис №8А срещу Ревизионен акт № Р-22220224006931-091-001/11.08.2025г., издаден от П. Г. – орган, възложил ревизията и Ц. Р. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1454/25.11.2025г. на директора на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят „Лиона“ ЕООД твърди, че оспореният ревизионен акт е незаконосъобразен, постановен при допуснати особено съществени нарушения на процесуалните правила и принципи, тъй като органите по приходите не са анализирали всички доказателства. В съдебно заседание, жалбоподателя се представлява от адв. Г. М., която поддържа жалбата и моли съда да отмени оспорения ревизионен акт. Претендира разноски по представен списък, представя писмени бележки.

Ответникът – Директора на Дирекция ОДОП С. към ЦУ на НАП, чрез процесуалният си представител юрисконсулт Д. оспорва жалбата, намира, че в съдебното производство не са представени такива доказателства, въз основа на които да бъде приета различна фактическа обстановка, напротив събраните доказателства изцяло подкрепят изводите на ревизиращия орган. Моли съда да отхвърли жалбата като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение, представя писмени бележки.

Административен Съд С. - град, III отделение, 80 състав, след като взе предвид наведените

в жалбата доводи, изразените становища на процесуалния представител на ответника по оспорването и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна, следното:

По допустимостта на жалбата: Оспореният ревизионен акт е връчен електронно на 15.09.2025г. Жалбата до директора на ДОДОП С. при ЦУ на НАП е подадена на 26.09.2025г. /вх. № Ж-22-1208 по описа на ТД –НАП С./ . Решение № 1454/24.11.2025г. на Директора на ОДОП С. е връчено по електронен път на 25.11.2025г. Жалба с вх.№ 53-04-497 и адресирана до АССГ е подадена на 03.12.2025г. т.е. в законния 14- дневен срок.

Във връзка с гореизложеното, съдът намира, че е сезиран от надлежна страна- участник в административното производство срещу акт, с който се засягат нейни права и интереси, поради което е подлежащ на оспорване, а жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Със Заповед за възлагане на ревизия № Р-22220224006931-020-001/23.12.2024г., връчена на 07.01.2025г., последователно изменена със Заповед № Р-22220224006931-020-002/03.04.2025г., връчена на 07.04.2025г. и Заповед № Р-22220224006931-020-003/07.05.2025г., връчена на 13.05.2025г. е възложено извършването на ревизия на „ЛИОНА“ ЕООД за определяне на задълженията по ЗДДС за данъчните периоди от 01.02.2020г. до 28.02.2020г., от 01.09.2020г. до 31.12.2020г. и от 01.12.2022г. до 31.12.2022г. Цитираните заповеди са издадени от П. Г. Г., на длъжност началник отдел при ТД на НАП С., определена като компетентен орган за възлагане на ревизията, на основание чл.11 ал.3 от Закона за Национална агенция за приходите във връзка с чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК, със Заповед №РД-01-404/27.05.2024г., на и.д. директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД №Р-22220224006931-092-001/17.06.2025г., връчен електронно на 29.06.2025г.

Ревизирианият субект е упражнил правото си по чл. 117, ал. 5 от ДОПК и срещу издадения РД е постъпило писмено Възражение, което е преценено като неоснователно.

Ревизията приключва с РА №Р-22220224006931-091-001/11.08.2025г., издаден от П. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С. - орган, възложил ревизията и Ц. Р., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С. - ръководител на ревизията. РА е връчен на 15.09.2025г.

Като краен резултат от проведеното ревизионно производство на дружеството са установени задължения за ДДС в размер на 448 603.00 лв. и лихви в размер на 168 517.12 лв. за данъчни периоди м.02.2020г., м.09.2020г., м.10.2020г., м.11.2020г., м.12.2020г. и м.12.2022г.

Ревизията е първа по ред за посочения вид задължение и периоди.

Ревизионният акт е издаден от компетентен орган в съответствие с изискванията на чл.119 ал.2 и чл.118 ал.2 от ДОПК и приетите по делото Заповед № РД-01-404/27.05.2024г. на Директора на ТД –НАП С., с която са определени служителите, които да изпълняват функции на компетентен орган по чл.112 л.2, т.1 и чл.119 ал.2 от ДОПК. Решение № 1454/24.11.2025г. също е издадено от компетентен орган – зам.директора на дирекция „ОДОП“ – С., оправомощен със Заповед №З-ЦУ-30-1784/20.11.2025г. От това следва изводът, че първоначалната и последващите ЗИЗВР са издадени от компетентен за целта орган на приходната администрация, както и че ревизионното производство е извършено от компетентни за целта органи и при спазване на процесуалните правила за извършването на ревизията. Спазен е и срокът за издаване на РА и на РД.

Липсват данни за допуснати съществени процесуални нарушения- такива, които съществено са ограничили процесуалното право на защита на засегнатото лице в хода на ревизионното производство, актът е съобразен със закона, издаден е в съответната форма и

съдържа необходимите реквизити. Неоснователни са възраженията на процесуалния представител на жалбоподателя, че органите по приходите не са се съобразили с направените възражения и представените от жалбоподателя доказателства, въз основа на които са направени погрешни правни изводи. Ревизиращия екип е изследвал всички факти и обстоятелства, които са от значение за доказване на реалността на предоставената услуга, както и обективната възможност на доставчика да я извърши. Подробно са анализирани всички представени от жалбоподателя писмени доказателства, включително, такъв анализ е извършен и от решаващия орган.

В хода на съдебното производство са представени от ответника и писмени доказателства за наличие на валиден електронен подпис по смисъла на чл.24 от ЗЕДЕП, въз основа на които се установява, че към датата на възлагане на ревизията, както и към датата на издаване на ревизионния акт, издателите на ревизионния акт са притежавали валиден електронен подпис, което свидетелства за валидно издадени електронни документи- ЗВР, РД и РА.

През ревизиращия период основната дейност на „Лиона“ ЕООД е търговия на едро със стъклени и порцеланови предмети за сервиране и покупко-продажба на недвижими имоти.

По делото няма спор от фактическа страна, а това се установява и от представената от ответника административна преписка по издадения РА, че жалбоподателят е регистриран по ЗДДС, вкл. и за периода на ревизията, който има право след извършена облагаема доставка, да му бъде приспаднал данъчен кредит, тъй като извършва независима икономическа дейност на територията на България, без значение от целите и резултатите от тази дейност.

Установено е, че в предходни данъчни периоди дружеството е ползвало право на приспадане на данъчен кредит по фактури с предмет авансови плащания по предварителни договори за покупко-продажба на недвижими имоти и МПС издадени от „ИНФРАКОНСТРУКЦИИ ГРУП“ ЕООД, „МАРИЯ ТРЕЙДИНГ БГ“ ЕООД и „ВЕЛМАРТ“ ЕООД.

На осн.чл.45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на цитираните преки доставчици на жалбоподателя, резултатите от които са обективирани в РД.

1.С договор за проучване и доставка от 03.05.2016г. на продавача „ИНФРАКОНСТРУКЦИИ ГРУП“ ЕООД е възложено да направи проучване и да достави на „ЛИОНА“ ЕООД влекач Рено Т460 и четириосно ремарке съвместимо с влекача, в срок до 30.12.2017г.С анекс от 15.10.2017г. е удължен срока за доставка до 31.07.2018г.От ревизираното лице са извършени плащания по банкова сметка на „ИНФРАКОНСТРУКЦИИ ГРУП“ ЕООД.От него са издадени фактури №...22/26.05.2016г. на стойност 24 000.00лв. и начислено ДДС в размер на 4 800.00лв., ф.№.....116/15.06.2016г. на стойност 60 000.00лв. и начислен ДДС в размер на 12 000.00лв. и ф.№[ЕГН]/19.07.2016г. на стойност 49 000.00лв. и начислен ДДС в размер на 9 800.00лв., които са включени в дневниците за покупки на ревизиращия субект з м.май, юни и юли 2016г. и през тези данъчни периоди е упражнено право на приспадане на данъчен кредит в общ размер на 26 600.00лв.За направените авансови плащания от жалбоподателя е признато право на приспадане на данъчен кредит с РА №Р-22220217007914-091-001 от 08.05.2018г. на ТД на НАП С..

Указания в договора и анекса срок за доставка на МПС не е спазен и стоката не е доставена.През 2020г. жалбоподателят е осчетоводил платените авансово суми на „ИНФРАКОНСТРУКЦИИ ГРУП“ ЕООД като разход по сметка 609-„Други разходи“, поради изтичане на давностния срок на осн.чл.37 от ЗКПО.С протокол за извършена насрещна проверка №П-22221425064176-141-001/02.06.2025г. е установено, че на адреса за кореспонденция не е открит представител на дружеството, а исканите документи и писмени обяснения не са представени.

2. За данъчен период м.08.2017г. ревизираното дружество е ползвало право на приспадане на данъчен кредит в размер на 19 600.00лв. по фактура №.....67/21.08.2017г. с предмет „аванс по предварителен договор за продажба на недвижим имот“ с издател „ВЕЛМАРТ“ ЕООД. В отговор на връчено по електронен път ИПДПОЗЛ от проверяваното дружество е подаден отговор, че никога не е осъществявало сделки с „ЛИОНА“ ЕООД, дружеството е непознато и не са сключвани договори с това дружество и не са му издавани фактури. От жалбоподателя е представен предварителен договор за продажба на недвижим имот в [населено място], сключен на 03.07.2017г. с продавач „ВЕЛМАРТ“ ЕООД. При справка в ИС на НАП е установено, че „ВЕЛМАРТ“ ЕООД не е отразило в дневниците си за продажби, вкл. за м.08.2017г., издадена фактура на „ЛИОНА“ ЕООД. По данни от имотния регистър към АВ това дружество не притежава недвижим имот в [населено място].

3. С предварителен договор за закупуване на недвижим имот от 28.06.2015г. продавачът „МАРИЯ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД се задължава да продаде на „ЛИОНА“ ЕООД поземлен имот с конкретни характеристики, съгласно инвестиционните намерения на последното. Определен е срок за упражняване на право на избор на купувача до 31.06.2016г. и срок на договора до 31.12.2017г. Договорено е и плащане на аванс от купувача в размер на 2 400 000.00лв. до 31.12.2015г. като част от него да бъде платен чрез прехвърляне на право на собственост върху акции на „ДЕМЕТРА ГЕЙ“ АД. Във връзка с авансовото плащане от „МАРИЯ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД е издадена фактура №[ЕГН]/17.08.2015г. на стойност 2 000 015.00лв. и начислен ДДС в размер на 400 003.00лв. с предмет на доставка „аванс по договор за покупка на имот“. Жалбоподателят е упражнил право на приспадане на данъчен кредит по тази фактура през м.08.2015г., което е признато с РА №Р-22220215009999-091-001/22.08.2016г. на ТД на НАП С..

На доставчика е извършена насрещна проверка. Документи и писмени обяснения от проверяваното дружество не са представени. Установено е, че „ЛИОНА“ ЕООД не е закупило недвижим имот от това дружество, не са налични доказателства за предприети действия от страна на ревизирания субект за възстановяване на платената сума. „МАРИЯ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД не е намерено на декларирания адрес за кореспонденция, не е издало кредитно известие към процесната фактура и е с прекратена регистрация по ЗДДС от 03.02.2016г. Към 31.12.2022г. жалбоподателят е отразил платената сума на „МАРИЯ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД като разход по сметка 609, поради изтичане на давностния срок на осн чл.37 от ЗКПО. Прието е, че с това действие ревизираното лице се е отказало от правата си по договора и е налице основание за разваляне на доставката към датата на отписване на вземанията от „МАРИЯ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД.

Органите по приходите са стигнали до извода, че изтичането на срока, в който продавачите „МАРИЯ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД и „ИНФРАКОНСТРУКЦИИ ГРУП“ ЕООД са се задължили, но не са доставили недвижим имот и МПС и сделките не са финализирани, е основание за разваляне на договорите, респективно доставките, за които е платено авансово от жалбоподателя и са му издадени фактури, по които е упражнил право на приспадане на данъчен кредит в предходни данъчни периоди. „ВЕЛМАРТ“ ЕООД заявява, че не е сключвало договор със жалбоподателя и не е имало търговски взаимоотношения с него, не е получавало плащания и не е издавало фактури. Ревизираното дружество също не представя доказателства в тази връзка и е отписал вземанията си от посочените дружества през м.12.2020г. и през м.12.2022г., поради което е прието, че авансово платените суми не са му възстановени, поради което следва да бъде извършена корекция на упражненото право на приспадане на данъчен кредит по процесните фактури по реда на чл.78, ал.2 и ал.4 от ЗДДС през тези два данъчни периода.

Всички събрани в хода на ревизията доказателства сочат, че двама от доставчиците понастоящем не извършват реална търговска дейност. Последният годишен финансов отчет на

„МАРИЯ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД е подаден за 2014г., а от „ИНФРАКОНСТРУКЦИИ ГРУП“ ЕООД не са подавани въобще. За плащане на аванс на „ВЕЛМАРТ“ ЕООД не са налице никакви доказателства, но жалбоподателят е ползвал право на приспадане на данъчен кредит през м.08.2017г. Той е предприел действия да отпише като разход вземанията си през 2020г. и 2022г. Платените аванси не са използвани за извършване на облагаеми доставки от ревизирания субект. Горепосочените дружества не са издали кредитни известия към „ЛИОНА“ ЕООД за корекция на начисления ДДС по процесните фактури за получени авансови плащания. Такива авансови плащания са извършени, поради което в предходни ревизионни производства е признато право на данъчен кредит по издадените от дружеството фактури, но с ДДС се облагат доставките на стоки и услуги, а не плащания извършени като насрещна престация за такива доставки. Не е спорен и факта, че доставчиците са с прекратена регистрация по ЗДДС и са прекратили търговска дейност, което пък е дало основание на „ЛИОНА“ ЕООД да отпише през 2020г. вземанията си от тях.

С тези съображения органите по приходите са стигнали до правилния краен извод, че са налице основания за извършване на корекция на ползваното право на данъчен кредит по фактурите издадени от „МАРИЯ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, „ИНФРАКОНСТРУКЦИИ ГРУП“ ЕООД и „ВЕЛМАРТ“ ЕООД. Съгласно чл.78, ал.4 от ЗДДС, регистрираното лице е длъжно да коригира размера на ползвания данъчен кредит при разваляне на доставка, за която е издадена фактура за авансово плащане в данъчния период, през който се разваля доставката, по ред, определен с правилника за прилагане на закона, независимо дали авансово платената сума му е възстановена, прихваната или уредена по друг възмезден начин и дали доставчикът му е издал кредитно известие. Съгласно чл.78, ал.5 от с.з., алинеи 2 и 4 се прилагат и когато е прекратено регистрацията по този закон на доставчика. Осъществяването на предходен етап операции следва да продължат да предоставят право на приспадане само доколкото служат за извършване на облагаеми с такъв данък доставки. Трябва да е налице пряка връзка между правото на приспадане на платения ДДС и използването на съответните стоки или услуги за облагаеми впоследствие операции. Основателно е заключението на приходните органи, че заплатените аванси не са използвани за реализиране на облагаеми доставки. „МАРИЯ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД и „ИНФРАКОНСТРУКЦИИ ГРУП“ ЕООД не развиват икономическа дейност и липсва потенциална възможност за бъдещо изпълнение на предварителните договори. „ВЕЛМАРТ“ ЕООД въобще отрича сключването на такъв договор с жалбоподателя. Задълженията за извършване на облагаеми доставки от посочените дружества в полза на „ЛИОНА“ ЕООД по повод процесните фактури за авансови плащания не са изпълнени и е налице задължение за връщане на авансите от получателя.

Съгласно разпоредбата на чл.68 от ЗДДС, правото на приспадане на данъчен кредит, както при обичайните сделки, така и при авансовите плащания е обусловено от реалното изпълнение на договорените доставки. За упражняването на това право не е достатъчно притежаването на данъчен документ, нито само извършено плащане, а трябва стоките или услугите по доставката да са реално получени или предстои реалната доставка. В случая доставки въобще не са осъществени. При предходните ревизии на жалбоподателя, като основание за възникване на правото на данъчен кредит по процесните фактури се сочи чл.25, ал.7 от ЗДДС, когато се касае за "аванс", единственото обстоятелство, при което се поражда изискуемост на данъка и корелативно свързаното с това право да се ползва данъчен кредит, е наличие на плащане на данъчната основа по съответната фактура. В случая обаче, жалбоподателят не е извършил пълно насрещно доказване за изпълнението на процесните договори, предвид необходимостта от преценка за наличие на последващо извършване на облагаема доставка на покупко – продажба на

недвижимите имоти по смисъла на чл. 9 от ЗДДС във връзка с платените аванси. Целта на авансовото плащане е израз на намерението на страните по една доставка /независимо от нейния предмет/, доставката да бъде извършена. Плащането на аванс не е данъчно събитие по чл. 25, ал. 2, 3 и 4, но по силата на закона представлява юридически факт, който води до изискуемост на данъка. За да възникнат тези последици обаче е необходимо наличието на основание за извършване на това авансово плащане. Приспадането на данъчен кредит зависи от това дали плащането е свързано с реално осъществена облагаема доставка съгласно чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС. В тази връзка, разпоредбата на чл. 68, ал. 1, т. 2 от ЗДДС касаеща авансово плащане, отново има предвид възникнало в следствие данъчно събитие по облагаема доставка. Фактурата издадена за авансово плащане не преклудира необходимостта от преценка за наличие на последващо извършване на облагаема доставка по смисъла на чл. 9 от ЗДДС. Доставката на стоки/услуги е факт от обективната действителност, настъпил в период, предхождащ момента на извършване на ревизията, поради което за наличието на същия следва да се съди по документите, съставени от страните по сделката, както и след установяването на определени обстоятелства, касаещи възможността /кадрова, техническа, документална и др. / на доставчика да осъществи доставката. В тази връзка следва да бъдат разгледани доказателствата за реалността на доставката. Изследването на фактическата възможност на доставчика да извърши възложеното му, изисква установяване на множество факти от обективната действителност, свързани с неговата стопанска дейност в цялост, нейното счетоводно отчитане по начин, който позволява да бъде извършен контрол от органите по приходите. Органите по приходите основателно са констатирани, че липсват представени документи, удостоверяващи приемане и предаване на услуги между страните. От жалбоподателя е била изискана, но не е представена търговска кореспонденция. Установено е също, че в договорените срокове, не е налице финализиране на сделките, имотите и МПС не са придобити и няма издадени нотариални актове. Не е доказано доставчиците да разполагат с наети по трудови или извънтрудови договори лица, които реално да изпълняват договорените услуги. При липса на доставка въобще следва да се преодолеят последиците от изискуемостта на данъка по чл. 25, ал. 7 от ЗДДС, тъй като облагаеми са доставките, а не плащането.

Липсата на изпълнение на договорите, за които е извършено авансово плащане, е настъпило след изготвяне на справка-декларация по ЗДДС за периодите м.08.2015г., м.05.2016г., м.06.2016г., м.07.2016г. и м.08.2017г. и представлява промяна на факторите изискващи корекция на първоначално възникналото право на приспадане. Ирелевантен е факта, че сумите по процесните фактури не са възстановени на дружеството-жалбоподател. То е било длъжно да коригира размера на ползвания данъчен кредит в периода, в който е възникнало основанието-м.12.2020г. и м.12.2022г., тъй като отписването на вземанията е обективно доказателство, че доставките няма да бъдат извършени.

Липсата на кредитни известия към процесните фактури от доставчиците, предвид липсата на доставени стоки по договорите, дава основание на ревизиращите органи да приемат, че са нарушени разпоредбите на ЗДДС. Следователно за жалбоподателя възниква задължение за корекция на упражненото право на данъчен кредит. В този смисъл, направената служебна корекция от органите по приходите на ползваното право на данъчен кредит съответства на тълкуването по дело С-107/13 на СЕС, че то следва да се коригира от получателя по фактура, издадена за авансово плащане във връзка с доставка на стоки, когато тази доставка не е извършена, въпреки, че доставчикът все още дължи този данък и не е възстановил авансово платената сума.

За данъчни периоди м.02.2020г., м.09.2020г., м.10.2020г. и м.11.2020г. на „ЛИОНА“ ЕООД

е отказано право на приспадане на данъчен кредит по фактури издадени от „СКС 17“ ЕООД-ЕИК-204738903, „ЙЕЛОУ СТОР“ ЕООД с ЕИК-204814347 и „ВИВА ВАЙН“ ЕООД с ЕИК-20377039 с предмет доставка на „транспортна услуга“ и „наем на товарен автомобил“.С протокол за извършена насрещна проверка №П-22221425017177-141-001/11.03.2025г. е установено, че декларираният от „СКС 17“ ЕООД адрес за кореспонденция, съгласно информация от СО не съществува.Исканите документи не са представени.След справка в информационната система на НАП е констатирано, че дружеството не разполага с МПС, а назначените по трудови договори лица са на длъжност „работник поддръжка на сгради“.

Изготвеното за целите на проверката ИПДПОЗЛ до „ЙЕЛОУ СТОР“ ЕООД е връчено по реда на чл.32 от ДОПК.Документи не са представени.От ИС на НАП е констатирано, че през 2020г. след извършена ревизия на „ЙЕЛОУ СТОР“ ЕООД за период м.02.2020г и м.03.2020г. са установени задължения в големи размери, за 2020г. не е подало ГДД по чл.92 от ЗКПО.През м.09.2020г., когато е издало фактурата на „ЛИОНА“ ЕООД не е разполагало с работници, не притежава собствени МПС и дружество фигурира в обществено достъпния бюлетин на НАП за издирвани и некоректни платци от м.09.2020г.

За „ВИВА ВАЙН“ ЕООД е установено, че управителят е починал и е бил управител на други 33 дружества с установени данъчни задължения.Не е разполагал с активи и персонал, както и МПС.Не е подавал ГДД по чл.92 от ЗКПО и ГФО за дейността.Декларирал е покупки и продажби от дружества с рисков профил и с прекратени регистрации по ЗДДС на осн.чл.176 от закона.Дружеството е включено в обществено достъпния бюлетин на НАП за издирвани и некоректни платци.

Доказателства за реалността на доставките от тези дружества са изискани и от жалбоподателя, който е представил само копия на процесните фактури и касови бонове.На осн.чл.68, ал.1, т.1 и чл.69, ал.1, т.1 от ЗДДС правилно и законосъобразно е отказано право на приспадане на данъчен кредит и РА следва да бъде потвърден и в частта на непризнато право на данъчен кредит за м.02.2020г., м.09.2020г., м.10.2020г. и м.11.2020г.

Доставчиците, които са дружества със задължения към бюджета, без капацитет да извършат реално възложените им работи, биха били незаконно финансирани, чрез неправомерно приспадане на данъчен кредит и генериране на допълнителни отрицателни финансови резултати. При условие, че ревизираното дружество, като възложител по посочените договори е напълно наясно с финансовите параметри, при които възлага изпълнението на тези сделки, основателно в РА е отбелязано наличието на данни, презумиращи знание от страна на жалбоподателя в организирането и документиране на поредица от сделки, несъвместими с логиката на независимите пазарни отношения между добросъвестни търговци.Издадените фактури не се основават на реални търговски взаимоотношения, а с тях се цели неправомерно генериране на данъчен кредит.

Съдът при изложените по –горе мотиви, приема, че ревизионният акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и при съответствие с материално – правните разпоредби и целта на закона, поради което жалбата следва да се отхвърли като неоснователна.

С оглед изхода на делото разноски се дължат на ответника, които са своевременно поискани на основание чл.161 ал. 1 от ДОПК в размер на 204.52 евро.

Водим от горното и на основание чл.160 ал.1, пр.1 и пр.4 от ДОПК, Административен съд София град, III-то отделение, 80 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Лиона“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление – [населено място], [улица], вх.Г, ет.3 представлявано от управителя Х. В. И., чрез адв. Г. М. – със съдебен адрес- [населено място], [улица], ет.1, офис №8А срещу Ревизионен акт № Р-22220224006931-091-001/11.08.2025г., издаден от П. Г. – орган, възложил ревизията и Ц. Р. – ръководител на ревизията, потвърден с Решение № 1454/25.11.2025г. на директора на дирекция ОДОП-С. при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА Л.“ ЕООД с ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление –гр.С., [улица], вх.Г, ет.3, представлявано от управителя Х. В. И. да заплати на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП сумата от 204.52 евро разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване в 14- дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.